

Marineministeriet koster ca. 6 Millioner. Er det ikke en Sum, vi skal trække fra? Skal vi saa ikke operere med 48 Millioner i Stedet for med 54? Og saa er det endda ikke rigtigt, fordi der er Millionudgifter til Forrentning og Amortisation af gamle Kaserne. Jeg skal bl. a. nævne, at da Finansministeren i den tidligere socialdemokratiske Regering kom ind paa dette med den ærlige Finanslov, fik vi en Forrentning og Amortisation, der ikke mindst pranger paa Militærbudgetterne. Jeg skal eksempelvis nævne, at Kastellet er vurderet til 4—5 Millioner, og her maa vi forrente og afdrage et saa formidabelt Beløb for disse Bygninger, der faktisk, hvis de ikke benyttes af Militærvæsenet, er overordentlig lidt værd. Jeg synes, man maa kunne se det urimelige i denne Amortisation paa Militærbudgetterne, for det er meget store Beløb, her er Tale om, 8—9 Mill. Kr. Nej, naar det ærede Medlem vil sammenligne, maa han sammenligne de 17 Millioner med 39 Millioner. Det er det, vi er kommet ned til med den Formindskelse, der har fundet Sted fra i Fjor til i Aar. Og heller ikke en Gang det tror jeg er rigtigt, det er for gunstigt for det radikale Forslag, fordi det Beløb, man regner med fra den Side, sikkert er for lavt anslaaet. De 17 Millioner er regnet ud paa et meget løst Grundlag, alene af den Grund, at der er Tale om at anskaffe en lejet Hær, og naturligvis kan man sagtens stille en Sum op for, hvad det koster at leje Soldater i den og den Periode, men det kan være, det koster det dobbelte. Derfor vil det ærede Medlem se, at hans Sammenligning halter i ganske betydelig Grad.

Naar det ærede Medlem særlig har fremdraget mig som kras Militarist — for det var i Virkeligheden Kvintessensen af hans Udtalelser —, saa maa jeg have Lov til at sige, hvad der er sket, naar man sammenligner med Budgettet for 1926—27 — det er jo ikke længere siden end 1. April, vi blev færdige med det. De virkelige Militæruddgifter er gaaet ned fra 1926—27, altsaa ved det Forslag, vi her behandler, med ca. 6 Millioner — det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men han kan hurtigt regne det ud ved at lægge enkelte Tal sammen —, og jeg skulde mene, at det er tilstrækkeligt Bevis for, at man heller ikke har ladet disse Budgetter passere uden at have sørget for at faa Udgifterne ned saa langt som muligt. Det ærede Medlem har i den Grad Uret i sin Betragtning her, at jeg tror, han i Virkeligheden for sin egen kyld skulde have undladt at komme ind

paa dette specielle Spørgsmaal. Da det ærede Medlem var Finansminister, syntes jeg altid, det var interessant at høre, hvad han havde at sige, og det er det fremdeles, men jeg henstiller, om det ærede Medlem ikke alligevel vil lade være at komme med saadanne Overdrivelser, som han kom med i det Indlæg, han for nylig afleverede her, særlig hvad de militære Budgetter angaar.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) spurgte mig om min Stilling til Spørgsmaalet om Pasforholdene overfor Sverige. Jeg vil straks sige, at jeg i Grundsynspunktet er fuldstændig enig med det ærede Medlem, og vi søger derfor fra Ministeriets Side at lette Forbindelsen saa meget som muligt; Passene er blevet billigere og gælder for længere Tid. Men Spørgsmaalet er jo navnlig det helt at undgaa Pas. Hvis man nu kunde se paa en Mand, om han er Nordmand, Svensker eller Dansker, vilde Spørgsmaalet dermed være afgjort, saa behøvede man ingen Pas, men vi er nødt til at have en Legitimation for, at vedkommende hører til en af disse Nationer, og nu er vi gaaet over til, at Returbillet med Attestation er nok, og Førerkort, eventuelt Daabsattest, med Attestation er nok. Vi gaar videre og videre. Noget maa vi kræve. Lad os tage et Eksempel. Paa en vis Tid tillod vi tyske Murere at komme ind i Landet i stor Udstrækning, fordi der var Trang til Murere her i Landet. Skulde de saa frit have kunnet rejse over til Sverige, hvor man maaske ikke havde Brug for Murere, men andre Haandværkere? Det er det, der gør det vanskeligt. Men vi søger at komme længere og længere hen imod normale Tilstande. Hvis det ærede Medlem kunde anvise mig en praktisk Maade, hvorpaa man kunde konstatere: Dansk, Nordmand eller Svensker, saa var Spørgsmaalet let afgjort. Jeg skal tilføje, at vi er gaaet et Skridt længere end Sverige og søger at komme endnu længere.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes) var inde paa det meget omdiskuterede Spørgsmaal: Politigaarden i København og mente, man kunde sige, at den nærmest var opført efter Princippet: Jeg drikker, og du betaler. Det synes jeg ikke, man kan sige. Det vilde være en uretfærdig Beskyldning mod det Ministerium, der har afsluttet den Kontrakt, hvorefter dette Princip skulde have været fastslaaet. Den er oprettet i 1919, da det ærede Medlem var Finansminister, og jeg kan ikke tænke mig, at han ligefrem hyldede det